

הישיבה ה-37 (מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, כ"ח בכסלו תשע"א (05.12.10)

עיריית אריאל

הישיבה ה-37 (מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, כ"ח בכסלו תשע"א (05.12.10)

נוכחים:

מר רון נחמן -	ראש העיר
מר יחיאל טוהמי -	סגן ראש העיר
מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
מר יעקב עמנואל	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר

משתתפים:

גב' חנה גולן	- מנכ"ל העירייה
עו"ד שרון שטיין	- יועמ"ש
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה
מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.
2. אישור צו המיסים לשנת 2011 –
מצ"ב צו המיסים לשנת 2011, התעריפים בצו המיסים עודכנו בכפוף להנחיות
משרד הפנים ומרכז השלטון המקומי, בשיעור של 1.4%, העלאה אוטומטית.
מעבר לאמור, לא נערך כל שינוי בצו.
3. אישור קבלת אשראי (חידוש)
אבקש בזאת לאשר חידוש מסגרת האשראי של העירייה בבנק אוצר החייל
(חשבון 5050) ע"ס 2,500,000 ₪.
4. שאילתה בנושא "המשך פיתוח בשכונת בנה ביתך באריאל" – חבר המועצה מר
פבל פולב, מישיבת מועצה מס' 36.
5. מינוי סגן ראש העיר מר יחיאל טוהמי למ"מ ראש העיר והאצלת סמכויות.
6. מינוי חבר המועצה מר עמנואל יעקב לסגן ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: ערב טוב לכולכם. אני מבקש לפתוח את ישיבת המועצה מס' 37. לצערי, אני מרגיש היום רע מאד. זה היום הכי קשה שהיה לי מאז שהתחלתי את הטיפולים שלי. למעשה הייתי כל היום בבית ואני הגעתי לפה כי לא רציתי לדחות את הישיבה. אז קודם כל אני מודה לכולם שהגיעו.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: לגבי דיווח ראש העיר – ביום חמישי היינו אמורים לעשות טקס ממלכתי לחנוכת היכל התרבות. עם הגעת השמועות על מה שקרה בכרמל, התייעצתי עם יו"ר הכנסת וגיבשנו יחד את המתכונת של הערב, שהטקס הממלכתי יתקיים, כי אי אפשר להשבית שמחה מאריאל. ולעומת זה, את כל הנושא הבידורי אנחנו נוריד מעל סדר היום. הרבה מאד אנשים שהיו אמורים להגיע, היו 750 איש שהיו צריכים להגיע והיתה מלחמה על כל כיסא, הרבה מאד הודיעו תוך כדי כך והרבה חברי כנסת, גם שרים שהיו אמורים, הודיעו תוך כדי כך שהם עשו פרסה וכל אחד נסע לענייניו הוא. בכל מקרה, הטקס היה טקס מכובד מאד וכל הכבוד ליו"ר הכנסת שלא ביטל את זה. הוא היה אמור להיות אחרי אריאל באזור בית אורן, שם היתה מסיבת הפתעה למישהו, הוא היה אמור להגיע לשם. אמרתי לו, כבר לבית אורן לא תגיע. וזה היה דבר מאד מאד יוצא דופן, גם כך שאנחנו קמנו דקת דומיה לזכר הקרבנות, והיום ראיתם גם את הממשלה בטלביזיה קמה.

אני רוצה רק להגיד לכם דבר אחד לגבי הנושא של כיבוי אש. אני יצאתי בטלביזיה, אצל אילה חסון, כדי להגן על אלי ישי. אני רוצה שתדעו שהסיפור של כיבוי אש לא מתחיל היום, כולל הכיבוי אש אצלנו פה. אנחנו הקמנו את האיגוד של כיבוי אש כאן ב-1992. אני זוכר שאנחנו בכנסת הקמנו את זה. פשוט שתדעו, תוקפים את ראש הממשלה, תוקפים את אלי ישי, אני רק יכול להזכיר לכם שראש הממשלה מ-99 עד 2001 היה אהוד ברק. הסגן שלו אחראי על פיקוד העורף. מתן וילנאי אחראי על המשק לשעת חירום, על פיקוד העורף, על רח"ל (רשות חירום לאומית), קיבלו שיתוק, לא מדברים. כולם זה שר הפנים, על התקציב של משרד הפנים, על הקטסטרופות. אז אני

אומר את זה קודם כל לגבי ראשי הממשלה. אז זה טוב לתקוף את נתניהו, זה בסדר. הוא היה עשר בהתנהגות שלו. הוא קצת דיבר יותר מדי, אבל היה בסדר גמור. אם הוא לא היה מקבל את ההחלטה שלו לא היו גומרים את השריפה הזאת בדרך הזאת. אבל, אני אמרתי גם לטלביזיה וגם לתקשורת האחרת – איך זה יכול להיות שאנשים שהם מופקדים, כי יש אחריות על, זה משרד הביטחון, לא המשרד לביטחון פנים, הרי כל הדברים בידיים שלהם, היו מורידים אחוז אחד מתקציב הביטחון וגומרים את כל הסיפור של כיבוי אש. 54 מיליארד שקל תקציב של מערכת הביטחון, אחוז אחד זה 540 מיליון, היה פותר את הבעיות. אבל הדבר הזה, אף אחד לא כתב, אף אחד לא אמר. דיברתי היום עם הרדיו, עם קול ישראל – כן, כן, כן – אבל רוצים לתקוף את אלי ישי בגלל שזה טוב לתקוף מתנחלים, טוב לתקוף חרדים, טוב לתקוף כל מיני כאלה שעושים ביניהם איזו שהיא קישורית שאין לה שום רגליים ושום ידיים. אני דיברתי עם אלי ישי גם כן, שלחתי לו עוד ביום ששי SMS על הקטע הזה שרוצים את הראש שלו. אני רוצה שתדעו את זה אתם, אלי ישי נתן הוראה לעזור לאריאל כמה שאפשר פה, בלי שום קשר לעניינים שלנו. וזה חשוב מאד גם לשמור על האנשים שתומכים בנו. קחו את זה בחשבון כשאנחנו צריכים גם לתת תמיכות מחר, גם פוליטיות כאלה ואחרות. אני רק אומר את זה כאן כי כולנו כאן אנשים פוליטיים. אז זה לגבי התמיכה, זה לגבי העניין של האסון הזה שקרה ביערות הכרמל.

אנחנו לא יכולים להתעלם, המנכ"לית שלחה הודעה לעיתונות בשם כולנו, בשם כל תושבי אריאל, על ההשתתפות בצער. אני רוצה שתדעו, יש שמה ילדה אחת שנולדה למי שהיה מפקד פיקוד מרכז, זאב אבן חן, שהיה בקשר איתנו, ניצב זאב אבן חן, קליין. והבן של חיים קליין, ניצב חיים קליין, שהוא הקים את המשמר האזרחי, הוא הקים את כל הקהילה, אגף קהילה במשטרת ישראל, הבן שלו נשוי לבת של זאב אבן חן. זה אסון כפול שם. בכלל, כל דבר כזה, אי אפשר להעלות על הדעת את האסון הזה שנשרפו חיים בצורה הזאת. אנחנו אמרנו את דברנו גם לתקשורת, לתקשורת הודענו בערב האירוע והיום גם יצאה ההודעה שלנו לעיתונות.

גב' חנה גולן : מחר היא תהיה.

מר רון נחמן-ראה"ע : מחר היא תהיה? כן, וזה בשם כל תושבי אריאל, מועצת העיר אריאל, חברי מועצת העיר כולם. אני חושב שזה דבר שחייבים לעשות אותו בסיטואציה שכזאת.
אני הייתי מבקש שנדליק נר של חנוכה. היום בסך הכול זה חנוכה.

*** הדלקת נרות חנוכה ***

מר מקס צ'רנוגלז : אני מבקש להוסיף להודעה לתקשורת, כל מה שאמרת בקשר לשריפה, תושבי אריאל בימים האחרונים תרמו הרבה דברים למפונים, לאלה שנשרף להם, בגדים וכו'. בימים הקרובים זה יועבר למרכז איסוף תרומות. אז מגיע לתושבים, ממש היתה תגובה מאד יפה.

מר רון נחמן-ראה"ע : יפה מאד. רוח ההתנדבות תמיד היא טובה.

מר פבל פולב : יכול להיות שאם יש כל כך הרבה דברים, להביא את זה לצפון, לקיבוצים שנשרפו, אם המועצה יכולה לעזור איכשהו בכל דבר שהוא להביא את הדברים לשם זה גם יעזור.

מר רון נחמן-ראה"ע : או קיי. כרגע על סדר היום יש לנו פה את אישור צו המיסים ואישור קבלת אשראי.

2. אישור צו המיסים לשנת 2011 – מצ"ב צו המיסים לשנת 2011, התעריפים בצו המיסים עודכנו בכפוף להנחיית משרד הפנים ומרכז השלטון המקומי, בשעור של 1.4%, העלאה אוטומטית. מעבר לאמור, לא נערך כל שינוי בצו.

מר ג'והר חלבי : יש לנו שני נושאים – האחד זה אישור צו המיסים לשנת

2011. צו המיסים של שנת 2010, אותו דבר הועבר לשנת 2011, בתוספת רק בתעריפים, העלינו את התעריפים, את ההעלאה האוטומטית שקבע משרד הפנים, העלאה של 1.4%. ומעבר לזה שום שינוי לא נעשה בצו המיסים. דומה לצו המיסים של שנת 2010, שנת 2009, שום שינוי לא נעשה שם, למעט התעריפים.

מר פבל פולב : שאלה. פעם אחרונה רצינו להעלות את התעריף, אנחנו ביקשנו,

מר רון נחמן-ראה"ע : לא נכון. אנחנו ביקשנו להוריד.

מר פבל פולב : להוריד, יפה.

מר רון נחמן-ראה"ע : ונשאלה שאלה באחת מהשיבות הקודמות, שהיה פרסום לא נכון בעיתון. ואז היו גם ראיונות לתקשורת שהתייחסו לביצה שלא נולדה. אנחנו לא ביקשנו,

מר פבל פולב : רון, לא על זה אני מדבר, על לפני זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : תן לי רגע אחד לסיים את הדברים.

מר פבל פולב : בבקשה.

מר רון נחמן-ראה"ע : עיריית אריאל ביקשה להפחית את הארנונה. אנחנו לא רק שלא קיבלנו את זה, היה פרסום בעיתון שכאילו עיריית אריאל קיבלה עכשיו אישור להגדיל את הארנונה. אם אתם קראתם, בפתח-תקווה העלו ב-4.6%. ההעלאה הזאת היא אוטומטית על פי החלטת הכנסת והיא העלאה אוטומטית. מעבר לאמור לא נעשה שום שינוי בצו ואין לי לפחות שום כוונה, ואני מניח שגם לכם אין שום כוונה,

להעלות את הארנונה באיזה אחוז נוסף או חלקי אחוז נוספים. כי את מה שיש לכולם גם אנחנו צריכים לעשות, ואנחנו לא מורשים להפחית ארנונה. אנחנו צריכים להעלות את זה ב-1.4 וההעלאה היא אוטומאטית. כן, פבל.

מר פבל פולב : אני מתייחס לישיבה שלפני זה, שאנחנו שלחנו מכתב, אנחנו המועצה, העירייה, שלא להעלות את הארנונה. גם היתה העלאה אוטומאטית לפני הנושא שאתה מדבר. קיבלנו סירוב.

מר אלי שבירו : אנחנו עשינו איזו שהיא בדיקה והתברר שיש ישובים שגם את העלייה האוטומאטית הם החליטו שהם לא מעלים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מציע לכולנו, לכולנו, כל עוד עיריית אריאל נסמכת על שולחן משרד הפנים במדינת ישראל, שלא נהיה חכמים יותר מדי גדולים. זה לא כסף שלך, זה כסף של מענק האיזון, זה כסף שמדינת ישראל נותנת לך לאזן את התקציב. באותו רגע שאתה תלך בהחלטה, ואתה יכול לקבל החלטה מה שאתה רוצה, ותגיד שעכשיו אתה רוצה להפחית את הארנונה ב-10%,

מר אלי שבירו : לא, אנחנו לא רוצים להפחית.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רק אומר לך כך, זו החלטה של ממשלת ישראל. אני, רון נחמן, ראש עיריית אריאל, לא הולך נגד החלטות ממשלת ישראל. אם אתה רוצה לעשות את זה – תעלה את זה, יהיה רוב להצבעה הזאת, אין בעיה. אחר כך, כשיהיו נזקים אחר כך, כל אחד ישאל את עצמו איפה הוא היה בזמן ההצבעה. זה, אני אומר את זה. אי אפשר לשחק במשחקים האלה. אנחנו לא עצמאיים. אנחנו מקבלים 19 מיליון שקל,

מר יחיאל טוהמי : ... על מענק האיזון.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא רק זה, אתה תקבל קנס כפול על מה שאתה הורדת ולא תקבל את הכספים. אתם צריכים להבין במה אנחנו משחקים. זה העניין. להיות פופוליסט זה טוב מאד.

מר פבל פולב : זה לא פופוליסטי. הבקשה ששלחנו, לפחות לנסות,

מר רון נחמן-ראה"ע : נענתה בשלילה. שום דבר. לא תוספת ולא הפחתה, שום דבר. הם קבעו את מה שקבעו ואצלנו פה, אנחנו כמו כל 265 הרשויות במדינת ישראל, שהעלו אותן ב-1.4. יש כאלה שקיבלו אישורים להעלות יותר, יש כאלה שיהיו יותר מזה, אני לא יודע בדיוק כמה, לא עשיתי בדיקה – אני לא יודע להגיד לך.

מר פבל פולב : יש כאלה שלא העלו, רון.

מר רון נחמן-ראה"ע : יכול להיות. אני אומר לך כרגע,

עו"ד אריאל עזריה : רשויות שלא מסתמכות על כספי איזון.

מר פבל פולב : לא, לא, גם.

מר אלי שבירו : גם רשויות שמסתמכות.

מר רון נחמן-ראה"ע : חברים יקרים, חבל לבזבז על זה זמן. אני מודיע לכם את העמדה הנחושה שלי.

מר יחיאל טוהמי : רון, יש לי שאלה אליך וליועץ המשפטי. שרון, במידה והמועצה לא תצביע בעד, אני מבין שזה עלה אוטומאטית, אז מה פה העניין?

עו"ד שרון שטיין : כתוב לכם שאי אפשר להעלות לסדר היום הצבעות שהן בניגוד לחוק.

מר יחיאל טוהמי : ש-מה?

עו"ד שרון שטיין : אסור למועצה לדון בדברים שהם בניגוד לחוק.

מר יחיאל טוהמי : אז למה צריכים אותנו?

מר אלי שבירו : אם זה ככה, אז למה צריכים אותנו?

מר רון נחמן-ראה"ע : ככה החוק אומר.

עו"ד שרון שטיין : צו הארנונה לא כולל רק תעריפים.

מר רון נחמן-ראה"ע : צו הארנונה כולל הרבה דברים אחרים.

עו"ד שרון שטיין : אתה מאשר גם את הסיווגים, לא רק את התעריפים.

מר יחיאל טוהמי : מדברים כרגע על 1.4. אתה אומר שלמעשה גם אם נצביע,

מר רון נחמן-ראה"ע : אנחנו שאלנו את זה, ראשי הערים, את השלטון המקומי

ואת הכנסת – למה אנחנו צריכים להצביע על דבר שאוטומאטית,

עו"ד שרון שטיין : צו הארנונה זה לא רק תעריף. זה הגדרות, זה דרך לחישוב

שטחים שקבועה, זה סיווגים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אף אחד מהאנשים פה לא מעניינים אותם הסעיפים, מעניין אותו ה-1.4.

מר אלי שבירו : לא, לא, לא, יש לנו כמה דברים לגבי הסעיפים גם.

מר פבל פולב : רון, אפשר להפריד את זה, להצביע בלי 1.4?

עו"ד שרון שטיין : לא, אתם לא יכולים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אין דבר כזה.

גב' שירה דקל : שרון, השאלה היא אם מה שאנחנו הבנו ששרד הפנים פה מאפשר לרשויות או מאשר לרשויות בהתאם להצבעת המועצה להעלות, אבל הרשות יכולה לבחור לא להעלות. זה לא מדויק, שרון?

מר רון נחמן-ראה"ע : אתם תחליטו מה שאתם רוצים.

גב' שירה דקל : רק להבין את הנקודה, האם זה באמת נכון שהרשות יכולה, זאת אומרת, מה שקרה זה ראשי רשויות פנו, משרד הפנים בדק, אישר לרשויות להעלות את הארנונה, ולמעשה מה שקרה בסוף זה שהרשויות צריכות להיות אלה שמחליטות אם להעלות או לא להעלות. זה נכון או לא נכון?

עו"ד שרון שטיין : אני לא יודע על מה את מדברת. זה נשמע כאילו מדובר בהעלאות ארנונה חריגות שמעבר לעדכון האוטומאטי. זאת אומרת, רשות מקומית, כעיקרון יש צו, וזה עוד מלפני זה, זה צווים שהמקור שלהם בתוכניות העיצוב של שנות ה-80, של איסור, נוצרה תנועת מטוטלת – בהתחלה אסרו על הרשויות בכלל

לשנות ארנונה, כי הרשויות המקומיות מצאו בארנונה מקור, היו מגדילים באופן שיטתי את הארנונה שלהם והפכו את זה לסוג של מס הכנסה ב'. וכל פעם שמשרד הפנים לא היה מעביר כסף לרשויות המקומיות, הם היו מעלות ארנונה וגובות את זה מתוך הארנונה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני רק רוצה להזכיר לכם, את הארנונה על אזור המלאכה, מה היה לנו פה. אולי זה בקדנציה הקודמת שהיה.

עו"ד שרון שטיין: אז במסגרת חוקי העיצוב של שנות ה-80 עשו הקפאה. ואז גילו שבעצם ההקפאה הזאת לא מאפשרת לרשויות לחיות. אז קבעו איזה שהוא מנגנון של עדכון אוטומאטי בשנת 92, ואמרו – מעבר למנגנון עדכון האוטומאטי הזה, הרשות המקומית, אם היא רוצה לשנות תעריפים או להוסיף סיווגים חדשים ותעריפים חדשים, היא צריכה בשביל זה לפנות לשר הפנים. אז יכול להיות שאתם מתכוונים פשוט לדבר הזה.

מר אלי שבירו: בעדכון האוטומאטי,

עו"ד שרון שטיין: אני לא יודע, אלי, על מה אתם מדברים. תבואו ותגידו על מה אתם מדברים. אתם מעלים ספקולציות.

מר פבל פולב: על 1.4%.

מר אלי שבירו: ה-1.4%.

גב' שירה דקל: השאלה אם זה להחלטת הרשות או לא.

מר אלי שבירו: זה החלטת רשות או לא החלטת רשות?

עו"ד שרון שטיין: זה עדכון על פי חוק.

מר ג'והר חלבי: זה עדכון על פי חוק, רבותי, על פי חוק. יש שני סוגים של העלאות – יש העלאה אוטומאטית על פי חוק ויש העלאה ברמה חריג, שצריך להגיש בקשה מיוחדת שמשדד הפנים יאשר אותה. ההעלאה הזאת היא העלאה אוטומאטית שנקבעה על ידי הכנסת במסגרת חוק ההסדרים ואין לנו פה שליטה על זה. אבל בכל מקרה אנחנו חייבים לאשר את צו המיסים. צו המיסים, כל שינוי שאנחנו עושים בצו המיסים, אפילו אם לא נעשה שינוי בצו המיסים, אנחנו חייבים לאשר אותו. ההעלאה היא אוטומאטית, לא יעזור לנו.

מר יעקב עמנואל: האם המשמעות היא שאם אתה לא מעלה את הארנונה מענקי האיזון נפגעים כי הם מורידים את הכסף ממענקי האיזון?

מר רון נחמן-ראה"ע: פעם שלישית אני אומר לך, אתה תיענש פעמיים. אתה תיענש פעמיים. קודם כל, משרד הפנים יפסול את החלטה של המועצה. ואני כבר אומר לכם את הדברים האלה, אין לכם סמכות לשנות החלטה של הכנסת, לאף אחד מחברי מועצת העיר.

מר פבל פולב: אני לא רוצה לשנות.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני כבר אומר לך את זה, אין לאף אחד כאן, מראש העיר ומטה.

מר פבל פולב: אני לא רוצה לשנות, רון.

מר רון נחמן-ראה"ע: הבנתי את זה, פבל, הבנתי.

מר יוסי חן : בראשון כן שינו את הזה, ולא רק שלא העלו מיסים, הורידו מיסים. אבל אני רוצה להתייחס לעמוד האחרון, בסעיף 5.6 – תושב שמשלם את המיסים מראש לכל השנה, נותן לעירייה את הכסף שתשקיע אותו, שתעשה עם זה מה שהיא רוצה. יותר מזה, אם במהלך השנה הוא נופל או פושט רגל, הוא כבר שילם את הכסף. לא יתכן שהוא יצטרך לשלם, אם תהיה איזו תוספת, הוא יצטרך לשלם רטרואקטיבית. ואני העליתי את זה כבר בפעם הקודמת וכל פעם מעלים את זה מחדש. אנחנו כחברי מועצה לא מוכנים לתת יד לקפח פה את התושבים. אם יש תוספת, התושב לא צריך לשלם תוספת, הוא שילם מראש לכל השנה. שילמתי מראש – נגמר. זה באותו נושא של צו המיסים.

מר ג'והר חלבי : תוספת של מה?

מר יוסי חן : סעיף 5.6, תסתכל, שאתה רושם פה שבמידה ותהיה במהלך השנה תוספת,

עו"ד שרון שטיין : שלא כתוצאה מהצמדה.

מר יוסי חן : לא משנה. אתה מקבל את הכסף, קח תשקיע אותו, תעשה עליו ריבית, תעשה עליו מה שאתה רוצה.

עו"ד שרון שטיין : לא, זה לא קשור.

מר יוסי חן : זה קשור.

עו"ד שרון שטיין : זה לא קשור.

מר יוסי חן : ואם מחר הממשלה תחליט להעלות באחוז,

עו"ד שרון שטיין: אתה כפוף לזה.

מר יוסי חן: אבל אם אני שילמתי מראש, אז איך אתה מעודד את

התושב לשלם מראש?

גב' חנה גולן: אם משלמים מראש מקבלים הנחה, ג'והר?

מר יוסי חן: כן, יש כמה אחוזי הנחה.

מר יחיאל טוהמי: 3%, כן.

עו"ד שרון שטיין: זה לא קשור. אתה חוסך לעצמך הצמדות.

מר יעקב עמנואל: מראש הוא מקבל הנחה שמפצה אותו על הסעיף הזה.

עו"ד שרון שטיין: לא מפצה אותו.

עו"ד אריאל עזריה: זה על מנת לעודד את התושב לשלם מראש. אתה אומר, אם

יש הצמדה הוא ישלם, אז מה הוא עשה? ייקח את הכסף, הוא ישקיע אותו לבד.

ודיברנו להוריד את זה פעם שעברה, דיברנו.

מר פבל פולב: למה לוותר מיד? להסביר את הנושא שאנחנו לא יכולים,

להציג את הנסיבות, באיזה מצב אנחנו, בהקפאה כבר 17 שנה. אנחנו אולי לא אותו

דבר כמו כל 206 המועצות, ולבקש לא להעלות. יש לנו את הזכות הזאת. אני גם מבין

שזה עד 1 לדצמבר, אני גם רוצה לשאול את היועץ המשפטי אם כן אפשר, לנסות,

לפחות שאני עם המצפון שלי יודע שניסיתי הכול.

מר רון נחמן-ראה"ע : לי לא אכפת עוד הפעם לבקש שוב פעם ממשרד הפנים אישור שלא להעלות את זה. אבל, אנחנו לא יכולים שלא לאשר את זה. אנחנו מאשרים, יחד עם זה פונים ומבקשים שיפטרו אותנו מזה. אתה לא יכול לעשות אחרת, אין לך דרך אחרת, אין, אין דרך אחרת.

מר פבל פולב : בכפוף לבקשה, אתה מסכים?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן. אני לא אכפת לי להפנות עוד מכתב.

מר מקס צ'רנוגלז : הבעיה שבפעם הקודמת כששלחנו את המכתב וקיבלנו סירוב, הם בעצם נימקו את הסירוב בזה שעשינו את זה מאוחר מדי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא יודע להגיד לך.

מר יחיאל טוהמי : כן?

מר מקס צ'רנוגלז : כן, זה מה שנאמר אז בישיבה.

מר ג'והר חלבי : אבל שנה שעברה עשינו את זה בפברואר, תחילת מרץ, מהסיבה שתקציב המדינה אושר בכלל אחרי 31 בדצמבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא יודע להגיד לך, אין לי תשובה על זה.

מר מקס צ'רנוגלז : זו היתה התגובה שלהם. אני בדקתי בפרוטוקול.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל אין לי תשובה כרגע להגיד לך בעניין הזה.

מר ג'והר חלבי : התשובה ברורה.

מר רון נחמן-ראה"ע : צריך לעשות מכתב, שייצא מהגזבר, שמועצת העיר אישרה את צו המיסים. יחד עם זה, העלאה של 1.4% שאנחנו ביקשנו להפחית לנו את זה, לא באה לידי ביטוי בצו המיסים. אנחנו פונים שוב פעם למשרד הפנים על מנת לפטור את אריאל, לנוכח הנסיבות המיוחדות של ההקפאות וכל הדברים האלה, שיפחיתו לנו את הדבר הזה ולא יפגעו לנו במענקים שאנחנו מקבלים. זה הכול.

מר ג'והר חלבי : אין בעיה. בסדר.

מר פבל פולב : זו הבקשה.

מר אלי שבירו : ולהוריד את הסעיף 5.6.

עו"ד שרון שטיין : זה לא רלוונטי. אתה לא יכול להוריד אותו.

מר יוסי חן : אני מתנגד לסעיף הזה. אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה, אני מתנגד.

עו"ד שרון שטיין : מה זה המשפט הזה אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה? מה אנחנו, מגרש כדורגל? הסעיף הזה נועד להסביר שאם חל שינוי,

מר יוסי חן : אתה קודם כל את הדף הזה של משרד הפנים היית צריך לחלק לנו, שכל אחד יבוא לפה,

מר ג'והר חלבי : אני הורדתי עכשיו ממרכז שלטון מקומי.

מר יוסי חן : אז צריך להעביר את זה לכל חבר מועצה, שיבוא עם זה, יבוא מוכן, לתת לו את החומר, להראות לו ששרד הפנים העלה ולא אתה העלית. שיבואו אנשים מוכנים.

מר ג'והר חלבי : סליחה, בקשר למסמך הזה, אני גם פניתי אישית למשרד הפנים שבוע שעבר – לא היה. עכשיו נכנסתי למרכז שלטון מקומי ומצאתי את המסמך הזה והורדתי את זה עכשיו. אין לי. אתה יכול להיכנס למרכז שלטון מקומי ולראות את זה.

מר יוסי חן : אז תצלם 20 ותחלק לכולם.

מר ג'והר חלבי : בבקשה, אתם רוצים שאני אצלם – אני אצלם.

מר רון נחמן-ראה"ע : צלמי את זה, תני לכל חברי מועצת העיר. שרון, בבקשה.

עו"ד שרון שטיין : הסעיף, צריך להבין, ארנונה מוטלת על בסיס שנתי, היא לא מוטלת על בסיס של תשלום. מאחר וזה הולך על בסיס של שנת מס, הסעיף הזה בא ומסביר מראש, בעצם מודיע לכל התושבים. עכשיו, זה שתאשרו אותו או לא תאשרו, זה לא אומר. אם יחול שינוי בצו הארנונה, בין אם המועצה תחליט לקבל את אישור משרד הפנים ובין אם המדינה תחליט ותחייב את הרשות המקומית לעשות את זה, זה יתקיים. זה פשוט מאד נועד, מה שאתם רוצים, אם אתם רוצים להוריד את זה, אתם בסך הכול יוצרים מראית עין מוטעית כלפי התושבים. כי בסופו של דבר עלולים לחול, הסעיף הזה בא למנוע מצב שתושב יבוא ויגיד – תשמעו, חבר'ה, לא הודעתם לי שעלולים להיות שינויים בצו הארנונה ושה עלול לחול עלי על כל שנת המס. זה לא אומר שמחר משנים את הצו וזה לא אומר שהמועצה מסכימה מראש לכל שינוי של הצו, זה בסך הכול נותן איזו שהיא הודעה כללית לתושבים שאומרת – תשמעו, זה צו

הארנונה, ככה המועצה רואה אותו. במהלך השנה, היה ויחולו שינויים שלא נובעים מהצמדות אלא שינויים בצו עצמו, הוספה של תעריפים חדשים, הוספה של סיווגים חדשים, שינוי של סיווגים. אני אתן לכם למשל דוגמא שהסעיף הזה יחול לחול. למשל, יש לי נכנס שאני מוציא לו דרישת תשלום לפי שימוש מסוים ובמהלך השנה מתברר שבעצם בעל הנכס משתמש בו לשימוש אחר, באופן שמשנה את תעריפי הארנונה שלו. הסעיף הזה בעצם אומר לו – אדוני, חל שינוי, לא בצו, אלא בסיווג שלך,

מר יחיאל טוהמי : זה יכול להיות גם הפוך.

עו"ד שרון שטיין : יכול להיות הפוך. יכול להיות הפוך, אני לא אומר לך שלא. אבל זה לא אומר, הסעיף הזה לא מקנה למועצה מראש סכות לשנות את הצו או לא, הוא בסך הכול מתריע ואומר – אם יחולו שינויים, אז השינויים האלה תופסים לגבי כל שנת המס והם לא תופסים לגבי זה שבן אדם, כמו שיוסי אמר, בא ושילם מראש, אומר – תשמעו, חבר'ה, אל תיגעו בי. יש הבדל בין עיתוי התשלום לבין הנושא של החיוב במס והתקופה שבגינה משלמים את הנכסים. זהו, זה בסך הכול הגדרה, לא מעבר לזה. אני חושב שלהסיר אותו זה פשוט לשים מכשול בפני התושבים ולא לסייע לתושבים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מבקש להעלות להצבעה את אישור צו המיסים, לרבות המכתב שנוציא למשרד הפנים. מי בעד? ירים יד. אושר. יוסי נמנע.

החלטה : הוחלט ברוב קולות (1 נמנע: של מר יוסי חן) לאשר את צו המיסים לשנת 2011, כאשר במקביל תעשה פניה של הגזבר למשרד הפנים בניסיון לפטור את אריאל מההעלאה בשיעור של 1.4%.

מר רון נחמן-ראה"ע : הסעיף הבא בבקשה – אישור קבלת אשראי, ג'והר, זה אוטומאטי.

3. אישור קבלת אשראי (חידוש) – אבקש בזאת לאשר חידוש מסגרת האשראי של העירייה בבנק אוצר החייל (חשבון 5050), ע"ס 2,500,000 ₪.

מר ג'והר חלבי : כמו כל שנה גם פה יש לנו מסגרת אשראי בבנק אוצר החייל על סך 2,500,000 ₪. אנחנו מבקשים לקבל את האישור לחידוש המסגרת לשנה נוספת.

מר רון נחמן-ראה"ע : חברים, מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

החלטה : הוחלט פה אחד לאשר חידוש מסגרת האשראי של העירייה בבנק אוצר החייל ע"ס 2,500,000 ₪.

גב' חנה גולן : אתה זוכר שאריה ברסקי רוצה לענות תשובת ביניים. זה לא בסעיפים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אריה, בבקשה.

מר אריה ברסקי : בישיבה האחרונה הועלתה שאילתה שהעלה מר צ'רנוגלז בקשר למרכז תקשורת. אז בקשר לשאלתו התחייבתי שאני לפחות לישיבה של היום אביא איזו שהיא תשובה, אפילו אם היא לא תהיה מלאה, אבל לפחות שאני אבדוק במה דברים אמורים. ואני עכשיו מקריא את מה שכתבתי :
בהמשך לשאילתה שהוגשה על ידי מר מקס צ'רנוגלז, חבר המועצה, ביום 28 באוקטובר 2010, בישיבת המועצה מיום 14 בנובמבר 2010, אשר בה נתבקשתי לבדוק את השאלות אשר עלו בשאילתה שבנדון.

לצורך הבדיקה התקיימו פגישות עם מנהל המרכז הבינתחומי מר חיים ביטון (קוקי), סגניתו הגב' אינה, גזבר העירייה מר ג'והר חלבי. עוד התקבלו מסמכים מבססים שיש בהם כדי להסביר את ההתנהלות של מרכז התקשורת. יצוין כי תיערך ביקורת מקיפה

במרכז התקשורת וממצאיה יוגשו בדרכים המקובלות.

להלן התייחסות ראשונית לשאלות שהופיעו בשאלתה:

1. תב"ר 112 שנפתח ביום 30 בנובמבר 2007, שמטרתו שדרוג מרכז תקשורת, היות וה-תב"ר הוא למעשה לא נוצל במשך שתי שנות תקציב ובהתאם לתקנון והנחיות משרד הפנים נסגר ה-תב"ר בישיבת מועצה מספר 35 ביום 17 באוקטובר 2010. עם אישור ה-תב"ר על ידי משרד הפנים לא הגיעו הצעות ל... מהמרכז הבינתחומי, והיות וה-תב"ר לא היה פעיל שנתיים כאמור, היה צורך לסגור אותו.

2. הפעלת מרכז התקשורת העירוני באמצעות הציוד של המרכז האוניברסיטאי, מפגישה שהתקיימה עם מנהל המרכז הבינתחומי וסגניתו, נמסר כי מרכז התקשורת מקיים שיתוף פעולה עם המרכז האוניברסיטאי אריאל. שיתוף הפעולה בא לידי ביטוי בכך שהמרכז האוניברסיטאי זוכה להשתמש במשך 4 ימים בשבוע בתדר FM 106 שהוקצה למרכז התקשורת ובתמורה לכך הוא שדרג והגביה את האנטנה בעלות של כ-100,000 ₪, שבאמצעותה מבוצעים השידורים. מרכז התקשורת, במסגרת שיתוף הפעולה, אף זוכה להשתמש בציוד של המרכז האוניברסיטאי שאינו מצוי בידיו, כגון מיקרופונים לשידורי שטח.

3. סגירת מרכז התקשורת העירוני – לא ידוע על כוונה לסגור את מרכז התקשורת. כן ידוע על תוכניות של המרכז הבינתחומי אשר נערכות באמצעות ועדות הרדיו והטלביזיה על הכנת תוכניות. כמו כן ייעשו שינויים מבניים וארגוניים בהתאם להנחיות קול ישראל.

זו ההתייחסות.

מר אלי שבירו: אבל זה בכלל לא על מה ששאלנו.

מר מקס צ'רנוגלז: חלק כן.

מר אלי שבירו: יש חלק ממה שאתה מתייחס שם למה שאנחנו שאלנו. הרי

אנחנו יודעים שהיינו צריכים לסגור את ה-תב"ר הזה, זה היה ברור לנו לחלוטין. אף אחד לא בא ואמר, אין ויכוח על הסיפור הזה של סגירת ה-תב"ר. בישיבה שהיתה נאמר לנו שלא היה צורך לעשות שדרוג במרכז התקשורת, וצריך לעשות שדרוג, מרכז התקשורת עוד שלנו. תיכנס לשם, תעשה סיבוב, תסתכל, תדבר עם מנהל מרכז התקשורת ותבין.

גב' חנה גולן : כבר אין מנהל.

מר אלי שבירו : כבר אין מנהל, או קיי.

מר רון נחמן-ראה"ע : יש לי כאן, אלי, לפני שאתה עושה את זה, קודם כל אתם צריכים להבין את המצב העובדתי. אתם מדברים על השמים. אני בכלל לא יודע על מה אתם מדברים. הרדיו הזה הוא רדיו חינוכי. צ'רנוגלז לא יכול להיות שמה ודני כוכבי לא יכול להיות שמה וכל המבוגרים לא יכולים להיות שמה, כולל, איך קוראים לה, עם הפנסיונרים. זה רדיו חינוכי. והטלביזיה היא טלביזיה קהילתית. ולכן, קול ישראל הלך לסגור לנו את כל מרכז התקשורת מכיוון שאותם החובבים, כמו צ'רנוגלז, כמו דני כוכבי, כמו כל אלה, הם חשבו שהם יושבים שם ויש להם משחק לשחק. לא. אז לכן אתם צריכים לצאת מנקודת מוצא מה זה. זה על פי החוק, גם הטלביזיה הקהילתית ובעיקר הנושא של רדיו חינוכי, כשזה מושתת על קיומה של מגמת תקשורת בתיכון, לא על המבוגרים שבאים ועובדים שם.

מר אלי שבירו : אבל זה לא משנה. זה לא משנה.

מר מקס צ'רנוגלז : אושר אחוז של מבוגרים שיכולים לשדר שם.

מר רון נחמן-ראה"ע : צ'רנוגלז, אתה למשל לא תשתמש שם יותר במרכז התקשורת.

מר מקס צ'רנוגלז: אין בעיה.

מר רון נחמן-ראה"ע: כל עוד יש לך אתר שאתה חבר מועצה, איש פוליטי, על פי הכללים של שידור בארץ, איש פוליטי לא יכול להיות במרכז תקשורת. קח את זה בחשבון, כבר אני אומר לך את זה.

מר מקס צ'רנוגלז: אבל חוץ ממני יש הרבה אנשים. אבל זה לא קשור. זה כאילו עונש או מה?

מר רון נחמן-ראה"ע: לא עונש.

מר מקס צ'רנוגלז: כשהיה צורך בשירותים שלי אף אחד לא חשב שיש לי אתר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני יודע מה השירותים שלך. תיכף נגיע לשירותים שלך. תיכף נגיע לזה, אל תדאג.

מר מקס צ'רנוגלז: אני לא דואג.

מר רון נחמן-ראה"ע: צ'רנוגלז, אני אמנם היום ביום הכי קשה שלי, אבל תאמין לי, אני עוד יודע לעשות מה שאני צריך לעשות. אז קודם כל תבין טוב, מרכז התקשורת לא נועד לך.

מר מקס צ'רנוגלז: אני יודע את זה.

מר אלי שבירו: הוא לא מדבר עליו.

מר מקס צ'רנוגלז: אני לא דורש בשבילי.

מר רון נחמן-ראה"ע: כולכם גיבורים. אתם הבאתם אגורה בשביל זה בכלל?

מר אלי שבירו: לא, אתה הבאת את הכול. אין בעיה.

מר מקס צ'רנוגלז: קראת את המכתב שלי? כתוב שם – תודה לך על זה שעשית את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: צ'רנוגלז, מן הנימוס שקודם כל תדייק. תגיד מה שאתה רוצה, תקבל זכות דיבור. היתה בעיה של סגירת מרכז התקשורת, או הרדיו החינוכי, לא מרכז התקשורת. וקול ישראל הגיע לפה ורצה לסגור. והמכללה, היום המרכז האוניברסיטאי, יש להם מגמת תקשורת, ובהחלטה שעשינו יחד עם קול ישראל החלטנו שאנחנו לא צריכים להמציא פעמיים השקעות. אם יש מרכז תקשורת באוניברסיטה, את האולפן מהכי משוכללים בארץ, יש להם אולפני רדיו הכי משוכללים בארץ, יש את הכול, לא צריך להשקיע פעמיים כאן באריאל,

מר מקס צ'רנוגלז: שאנחנו לא יכולים להשתמש בהם.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא יכול להשתמש. אתה לא.

מר מקס צ'רנוגלז: אף אחד.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי אמר לך?

מר מקס צ'רנוגלז: אף אחד.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי אמר לך?

מר מקס צ'רנוגלז: חוץ מהסטודנטים שלומדים שם אף אחד לא יכול להשתמש.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי אמר לך את זה?

מר מקס צ'רנוגלז: אני יודע.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה יודע, טוב. אז אני מודיע לך שלא. ולכן, אני כבר אומר

לך את זה, הסיכום שלנו לפחות זה היה שכל מי שצריך לעשות את הרדיו החינוכי הוא
יוכל להשתמש פה ושם. חונכים שלהם צריכים לחנוך ילדים שלנו.

גב' חנה גולן: הם חונכים.

מר רון נחמן-ראה"ע: ולכן הסטודנטים עושים. ולא אתה ולא כוכבי ולא אף אחד

אחר לא יכולים לחנוך אותם, אלא אלה שנמצאים שמה, כדי לשדרג את הדבר הזה.
אנחנו היינו התחנה הכי טובה בארץ, היא התדרדרה מול תחנות אחרות. אני לא יכול
להגיד גם למה ואיך, אבל עובדה, זה הכול. מעלה אדומים, שבאו ללמוד אצלנו, עולים
עלינו 7 דרגות. הגענו לידי כך שעמד צו סגירה נגד כל העסק. עכשיו, הטלביזיה
הקהילתית. הטלביזיה הקהילתית מקבלת מימון,

גב' חנה גולן: צו סגירה בגלל שהיו יותר שידורים של מבוגרים ופחות של

ילדים.

גב' שירה דקל: לא בגלל המתנדבים.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, בגלל המבוגרים.

מר מקס צ'רנוגלז : לא בגלל המבוגרים. בגלל שאף אחד לא דאג להביא ילדים.

גב' שירה דקל : בגלל שלא היה ניהול תקין.

מר רון נחמן-ראה"ע : סליחה, מאיפה את יודעת את זה? מאיפה את יודעת?

גב' חנה גולן : אנחנו ישבנו עם מוטי אמיר, מנהל קול ישראל, אני לא יודעת מאיפה את ממציאה את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה קשקוש אחד גדול מה שאת אומרת.

גב' שירה דקל : לא, אתה אמרת בדיוק אותו דבר, אני רק אומרת – אל תציג את זה אחרת.

מר רון נחמן-ראה"ע : אל תגידי לי מה לעשות. את לא יודעת, אין לך מושג בכלל. את התעסקת בנוער, לא בדברים האלה. ותפסיקי עם הרכילויות.

גב' שירה דקל : אני יכולה להגיד שפעם, לא רכילויות בכלל, מרכז התקשורת היה חשוב לך, ואני שמעתי אותך עשרות פעמים מדבר על מתנדבים במרכז תקשורת.

מר רון נחמן-ראה"ע : גם היום הוא חשוב לי.

גב' שירה דקל : ולא הפריע לך שהיו מבוגרים שם. אולי ספציפית מקס לא צריך להיות שם, אבל זה שזה כוח עצום בעיר להתנדבות, למה להרוג את זה? למה לא להשאיר את זה?

מר רון נחמן-ראה"ע : תקשיבי לי טוב, גב' שירה דקל, אל תמציאי המצאות, יש חוק. ורכילויות לא פה בישיבת מועצה.

גב' שירה דקל : אני לא המצאתי כלום, גם לא רכילויות, ממש לא.

מר רון נחמן-ראה"ע : הואיל ואת מומחית לענייני נוער, לענייני שידור אני קצת מבין יותר ממך, ומסביר לך את הדברים האלה אחת לאחת. יש כלל איך מתנהל רדיו חינוכי. הוא לא התנהל על פי התקנות. 3 פעמים ישבתי בירושלים עם חנה בקול ישראל כדי למנוע את הסגירה של הרדיו. אם זה לא מערכת יחסים אישית שלי עם קול ישראל, היה סגור כבר מזמן. אז את כל ההמצאות האלה שאת אומרת,

גב' שירה דקל : אני יודעת את זה רון, ואני לא אמרתי משהו אחר.

מר רון נחמן-ראה"ע : לכן, אנחנו חברנו ביחד עם האוניברסיטה כדי לשדרג את רמת האולפן, גם ברדיו, גם בטלביזיה, גם בהנחיה של הילדים, כי אנחנו רוצים לגדל דור של ילדים צעירים שהם יהיו אלה שעושים את השידור. לא דור המדבר. את אלה שיגדלו והם יביאו את דבר אריאל החוצה. זה מה שיש.

מר פבל פולב : רון, איפה זה עומד היום?

מר רון נחמן-ראה"ע : כרגע זה עומד הסידור בהסכמה עם קול ישראל, שהם שדרגו את האנטנה, את הכול. אתם יודעים שהיתה בעיה של האנטנה למעלה ולא שמעו בכלל.

מר פבל פולב : אבל יש שם בפנים, הכול ישן.

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל אני מסביר לך עוד פעם. אתה המומחה לזה?

מר פבל פולב: לא מומחה.

מר מקס צ'רנוגלז: כן, אני מומחה לזה. יש שם ציוד שאנשים קונים בכסף שלהם בשביל להמשיך לשדר.

מר רון נחמן-ראה"ע: תסלח לי מאד, אף אחד לא ביקש מאף אחד שיקנה ציוד שלו.

מר מקס צ'רנוגלז: בסדר, זה התנדבות, זה בדיוק קטע של התנדבות.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז שיקחו את הציוד שלהם הביתה. אני לא מבקש את זה. שיקחו את הציוד הביתה.

מר מקס צ'רנוגלז: אין לי מה לדבר יותר. זהו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אין לך מה לדבר כי זה לא עסק פרטי שלך. זה הכול. מה זה?

מר אלי שבירו: עובדה שהמועצה חשבה שנכון,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה יכול לעשות ככה כמה פעמים שאתה רוצה, תכתוב את הכול באתר שלך.

מר פבל פולב: אבל למה להתרגז, רון? המטרה היא לא,

מר רון נחמן-ראה"ע: כי אני לא אוהב דו פרצופיות, אני אוהב בן אדם שהולך ישר, לא כמו קרוקודיל, שוכב תחת המים.

מר פבל פולב: רון, אל תתרגז ותרגיש טוב, ככה גם נוכל לעשות דו שיח יותר נכון. אל תתעצבנו. הנושא סך הכול,

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מאד שמח שאתה מרגיע אותי עכשיו.

מר פבל פולב: חשוב לי, כי המצב, אנחנו מדברים על דברים אחרים בסוף.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, צ'רנוגלז יש לו רק בעיה אחת – מרכז התקשורת. זה כואב לו.

מר מקס צ'רנוגלז: יש לי הרבה בעיות, אבל אתה מעביר את זה לפסים אישיים.

מר רון נחמן-ראה"ע: נכון, נכון, נכון.

מר מקס צ'רנוגלז: אני לא נמצא מחר, זה ישתנה לטובה? לא.

מר פבל פולב: למקסים צ'רנוגלז זה חשוב, זה פשוט חשוב.

מר מקס צ'רנוגלז: כי אני מכיר את הדבר הזה, אני מכיר את הנושא.

מר אלי שבירו: הנקודה שהרי המועצה, יחד איתך, תב"רים הרי לא מאשרים בלעדיך, יחד איתך חשבה שנכון,

מר מקס צ'רנוגלז: אישרתם 300,000 שקל.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה היה לפני, אלי.

מר מקס צ'רנוגלז: לפני מה, לפני בחירות?

מר רון נחמן-ראה"ע: זה היה לפני שסוכם הסיכום עם קול ישראל עם האוניברסיטה. זה היה לפני.

מר אלי שבירו: רוצים להפעיל את המרכז הזה?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא רוצה להפעיל אותו במתכונת הזאת.

גב' חנה גולן: הוא פועל.

מר רון נחמן-ראה"ע: הוא פועל היום עם חסות אקדמאית.

מר יעקב עמנואל: מה זה כל כך חשוב לכם פתאום?

מר אלי שבירו: אני אגיד לך, שאם יש מרכז תקשורת שצריכים לעבוד איתו, ואני אומר לך שהאוניברסיטה באמת לא נותנת לנו להיכנס, אז אפשר לעשות סיבוב, שראש העיר יעשה סיבוב, במקום שהמבקר יעשה בדיקה לנושא על הדברים האלה, כשאני בכלל לא חושב שזה משהו שקשור למבקר,

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, אני רוצה לבדוק את הדברים האלה.

מר אלי שבירו: בשמחה רבה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני רוצה לבדוק את זה.

מר אלי שבירו: תעשה בדיקה בנושא, תעשה סיור במקום, ותראה אם צריך

לעשות שם איזה שהוא שינוי ולתת שם איזה שהוא תקציב.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מקבל את הגישה שלך.

מר אלי שבירו: מצוין.

מר רון נחמן-ראה"ע: והגישה שלך אומרת דבר פשוט, וזה מה שהיה בבסיס

ההחלטה שלנו. שיתוף הפעולה לא אומר שיש מונופול של האוניברסיטה. אנחנו

ביקשנו לשדרג את הכול, לגדל דור של שדרים, של כותבי תוכניות, של תחקירנים. הרי

זה לא רק ללכת עם המצלמה ולצלם, זה מקצוע. אני הפעלתי בזמנו את בית הספר

לשידור ברשות השידור, אני יודע בדיוק מה זה, בית ספר למקצועות השידור. ולכן, זה

צריך להיות פה. המתכונת האקדמאית היא הרבה יותר גבוהה מכל מי שנמצא כאן

בקטע הזה.

מר אלי שבירו: אין ויכוח.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה שאנחנו צריכים לבדוק,

גב' חנה גולן: רגע, רון, לא צריך לבדוק. אני עניתי בישיבה הקודמת

למקס, משום מה כולם שכחו את זה, שיש כסף מיועד בקרן אריאל לפיתוח לטובת

שדרוג מרכז תקשורת.

מר אלי שבירו: לא אמרת.

גב' חנה גולן : אמרתי, זה כתוב בפרוטוקול, תקראו. כשיגישו בקשה,

מר מקס צ'רנוגלז : הגישו הרבה בקשות.

גב' חנה גולן : אני בחיים לא ראיתי בקשה.

מר רון נחמן-ראה"ע : איזה מן דבר זה? זה כסף שלך בכלל? מישהו חייב לך

משהו? אנשים טובים תרמו כסף. תגיד לי, איזו מן חוצפה זאת בכלל?

מר מקס צ'רנוגלז : יופי, כתוב – תודה לך,

מר רון נחמן-ראה"ע : לא לי, עזוב אותי.

מר מקס צ'רנוגלז : לך, על זה שהבאת תרומות.

מר רון נחמן-ראה"ע : עזוב אותי, באמת.

מר מקס צ'רנוגלז : כן, במכתב שלי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אגורה אחת שמת?

מר מקס צ'רנוגלז : כן, אגורה אחת שמת.

מר רון נחמן-ראה"ע : יש לך עוד משהו להוסיף על השאילתה? בסוף תיתן את

התשובה הסופית. הלאה. יש כאן שאילתה בנושא "המשך פיתוח בשכונת בנה ביתך

באריאל" – חבר המועצה מר פבל פולב, בבקשה.

4. שאילתה בנושא "המשך פיתוח בשכונת בנה ביתך באריאל" – חבר המועצה מר פבל פולב, מישיבת מועצה מס' 36.

מר פבל פולב : הנושא עלה בישיבה האחרונה ואמרו שאתה תגיע נעלה את זה עוד פעם.

מר רון נחמן-ראה"ע : למה? גם אם אני לא מופיע,

גב' חנה גולן : לא ככה אמרו.

מר פבל פולב : עד שראש העיר לא יהיה בריא לא נעלה את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : מי אמר את זה?

גב' חנה גולן : לא ככה נאמר, תקרא מה כתוב.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה שקר וזה פגיעה בראש העיר.

גב' חנה גולן : היות ואתה מצטט אותי וזה לא נכון, כי יש תמלול,

מר פבל פולב : או קיי, אז מה כתוב? החשוב זה לטפל בנושא או לטפל במה כתוב או מה לא כתוב? על מה מדברים?

גב' חנה גולן : אם זה לא חשוב מה כתוב, אז למה אתה כותב לא נכון? למה בשם שלי אתה כותב לא נכון?

מר פבל פולב : כתוב שאנחנו לא נדבר על הנושא עכשיו.

גב' חנה גולן : אני אמרתי שאני אעביר את רוח הדברים לראש העיר.

מר פבל פולב : וכשהוא יהיה בריא נעלה את זה עוד פעם.

גב' חנה גולן : אני אעלה את זה בפני ראש העיר.

מר פבל פולב : כשהוא יהיה בריא.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה הקשר בין זה לזה בכלל? מה הקשר?

גב' חנה גולן : סליחה, אני אמרתי – אני אעלה את זה בפני ראש העיר,

שיהיה בריא (אפילו המתמלל ידע לשים פסיק במקום – כשאני מזכירה את ראש העיר והוא נמצא בבית חולים, אז אני בפסיק אומרת שיהיה בריא, והמשכתי לדבר. אפילו מי שתמלל את זה ידע לשים פסיק).

מר רון נחמן-ראה"ע : אני ראיתי את הפרוטוקול הזה, נדהמתי ממה שהיה כתוב, ממה שכתבת.

מר פבל פולב : אני לא רוצה להיכנס לדברים האלה, רון, אני לא רוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל, בוא אני רוצה להגיד לך משהו, תראה, לצערי אני נאבק בקרב לא פשוט. צריכים גם לדייק וצריכים גם לפרגן וצריכים להתייחס באופן הומאני ואנושי לאנשים. לאלי שבירו יש אותו מצב אצלו בבית מה שיש אצלי ואנחנו מבינים אחד את השני כי אנחנו לא צריכים לדבר פעמיים.

מר פבל פולב : חס וחלילה אני לא מזלזל בזה, רון.

מר רון נחמן-ראה"ע : לכן, כשאתה כתבת וראיתי את השאילתה הזאת שלך, כשראיתי את זה אני נדהמתי. אמרתי, זה לא מתאים לפבל, פשוט לא מתאים. לא יכול להיות. אתה הרי בחור רגיש, זה לא ככה, לא יכול להיות.

מר פבל פולב : הנושא לא היה מעליב, רק מה שרציתי שזה יהיה בטיפול.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רק מעיר את תשומת הלב לך. כתוב פה – פבל: "בהמשך לשאילתה שלי, רצ"ב תמונות שצולמו יום למחרת. אינני מסכים עם ההצעה של המנכ"לית שהפיתרון לבעיה יידחה עד שראש העיר ייצא לעבודה אחרי המחלה". ככה אתה כותב. אתה חבר מועצה, ממלא מקום ראש העיר עד לפני כמה זמן? זה בושה למי שכותב דבר כזה.

מר פבל פולב : אבל אפשר לטפל בנושא.

מר רון נחמן-ראה"ע : איך אדם שהיה ממלא מקום ראש עיר כותב דבר כזה לראש העיר שלו? אתה אפילו לא מבין? איך? תגיד לי.

מר יוסי חן : רון, אפשר כמה מילים?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, בבקשה יוסי.

מר יוסי חן : קודם כל, אני הייתי בוועד של השכונה ומי שיושב ראש הוועד הזמנתי אותו היום, ביקשתי ממנו להגיע, יהודה חסון, ואתה מכיר אותו אישית, שהוא עשה גם עבודה על כל הנושא הזה, עם מצגת, והיה בפגישה יחד איתך עם הגבי אידלסון, עם משרד השיכון. והיתה הבטחה של משרד השיכון ל-450,000 לתיקון הליקויים והנזקים.

מר רון נחמן-ראה"ע: נכון.

מר יוסי חן: אני חושב שאנחנו צריכים לתת ליהודה את רשות הדיבור, הוא יעלה את זה אולי בכמה משפטים ויבינו פה החבר'ה שקודם כל זה משרד השיכון.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מוכן לתת ליהודה, כיוון שיהודה היה האיש שאיתו ישבתי והוא בא בתור ראש ועד השכונה.

גב' חנה גולן: אבל מה זה אומר, שלא מאמינים למה שאתה אומר?

מר רון נחמן-ראה"ע: לא. אני רוצה שהדבר הזה,

גב' חנה גולן: זה חשוב, אבל איך זה נראה?

מר רון נחמן-ראה"ע: לא חשוב. יהודה, תיתן בקצרה את הדברים האלה.

מר יהודה חסון: בקצרה. היתה ישיבה מאד פורה עם רבקה אידלסון,

מר רון נחמן-ראה"ע: מנהלת המחוז.

מר יהודה חסון: והוצגו הליקויים, החלקיים, אני מדגיש, לא כל הליקויים,

אבל זה היה ברוח הדברים שהם היו כל כך רבים, שדרך אגב, במעקב שלי איתם, חלק ניכר טופל, אבל המון המון ליקויים כבדים לא טופלו עד היום. ורון הצהיר שמה דבר מאד נחמד, הוא אמר – אני לא מעוניין בתקציב מסוים, אני רוצה שיפתרו את הבעיה. וזה מה שהיה שם. כי הוא ידע שאם אנחנו נכנסים לעלויות של כספים אנחנו ניכנס למלכוד. מה שכן היה, בשנת 2007 היה תקציב עד סוף השנה 450,000 שקל לתיקונים

ליקויים מידיים. ב-2008 היה אמור להסתיים בכלל הפיתוח. נכון להיום, ממה שאני בדקתי, לא הסתיים הפיתוח, כי במחלקת הנדסה לא קיבלו את האישור הסופי שהפיתוח הסתיים, וכמובן ליקויים רבים לא טופלו ולא נסגרו. בחלק מהם זה גם עלה לי בבריאות מאד כבדה, בחלק מהם ילדים קטנים כמעט קיפחו את חייהם, וזה הכול בנושא של חירום,

מר יוסי חן: סליחה שאני קוטע את יהודה, כשהוא אומר בריאות, יהודה נפצע קשה, הוא נפל כתוצאה ממקום שלא היה מעקה והוא נפצע.

מר יהודה חסון: אני אגיד את זה בצורה מאד פשטה, 3 ס"מ כבר לא הייתי פה יותר.

מר יוסי חן: הוא נפצע קשה מאד.

מר יהודה חסון: אבל זה הכול.

מר רון נחמן-ראה"ע: או קיי, יהודה.

מר יהודה חסון: וכרגע זה עומד פתוח, והחבר'ה העלו את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: טוב, תודה רבה לך. זה דבר יוצא דופן מה שעשיתי היום, שנתתי למישהו מהקהל את הדבר הזה. עכשיו אני רוצה להסביר לכם משהו, ולך פבל. הרי עיריית אריאל לא באה במקום משרד השיכון. משרד השיכון חייב לאריאל לפחות 50-60 מיליון שקל. יש שכונות ותיקות, אנחנו בזמנו ביקשנו 18 מיליון, קיבלנו 6 מיליון. יש לנו את כל השכונה, איפה שלמעלה ביפה נוף, שהם לא גמרו פיתוח. יש לנו את הירידה במדרגות ליד הבית הגבוה הזה שמדברים. יש לנו עוד ליד הקאונטרי, בכל האזורים האלה. משרד השיכון עובד לפי משק סגור, ומשק סגור אומר שהוא מכסה

את ההוצאות של הפיתוח ממה שהוא גובה בעלויות הפיתוח. כיוון שאין בניה ואנחנו נמצאים אצלם במינוס, אז אנחנו לפחות פעלנו מול משרד השיכון על מנת שהם ישלימו את הדברים ההכרחיים. אין לזה שום קשר לבחירות ב-2008. כי אתה כתבת שמה, מדוע,

מר פבל פולב : אבל זה נשמע, ככה זה נראה. אתה מסביר – אני מקשיב. אני כותב, אני שואל, רון, אתה עונה – אני מקשיב. אחרי זה אני אגיד אם אני רוצה להוסיף משהו או להציע דברים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מסביר לך שאין לזה שום קשר, לא לבחירות ולא לשום דבר אחר. זה עניין של תקציבים שהם צריכים לעשות. מה שקרה במשרד השיכון, משרד השיכון, קצצו לו את התקציבים של הפיתוח לגמרי. זה בכל הארץ. וכיוון שקצצו אותו, יש להם מגבלות קשות מאד להשלמת פיתוח. וזה קרב שהוא כל הזמן מתרחש, בין הרשות המקומית לבין משרד השיכון. למחוז אין כסף, הכסף נמצא בירושלים, במשרד הראשי. אני אתן לך דוגמא – כשאנחנו קיבלנו 2 מיליון שקל בשביל לגמור את היכל התרבות, זה תקציב אקסטרה היה, זה לא היה בתקציב הזה של משרד השיכון, זה היה תקציב נפרד לגמרי, עבר בכנסת בוועדת הכספים. ולכן, בקטע הזה שלנו שאנחנו מדברים, אמרה לי רבקה אבלסון, שהבטיחה לי שיעבור, אמרתי לה – "דחיל-אללה", את המעקות את לא כולה לסדר? בושה וחרפה.

מר פבל פולב : מתי, בעבר דיברת?

מר רון נחמן-ראה"ע : עכשיו.

מר פבל פולב : עכשיו?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן. מה זה הדבר הזה? כל דבר שלהם זה מכרז, התקשרות

עם קבלו, עם כל הדברים. הם כבדים מאד. אמרתי – תנו לנו את הכסף, אנחנו נבצע את זה. לא, לא יכולים לקבל את הכסף, כי זה החשבות של משרד השיכון.

גב' חנה גולן: היא הבטיחה שבוע שעבר.

מר רון נחמן-ראה"ע: היא הבטיחה, הנה, היא היתה עדה לשיחה. אז אני דיברתי איתה. הדברים האלה, אתם צריכים להבין, היום כשנתניהו דיבר על הפיצויים לנפגעי השריפה, כשהוא אמר לקצר את הבירוקרטיה, אתם שמעתם מה שהוא אמר, זה בדיוק העניין. אם בשביל לקבל מכרז או לתת לנו תקציב שאנחנו נבצע את זה וישפו אותנו בקטע הזה, בשביל זה זה צריך להיסחב ככה, אמרתי לך גם אז – אנא, פנה בבקשה,

גב' חנה גולן: רון, גם אצלנו זה ככה, אנחנו מקבלים הרשאה, מאשרים בישיבת מועצה, חודשיים-שלושה במשרד הפנים, אחר כך הכנת מכרז, לפחות חצי שנה.

מר פבל פולב: חנה, אני רוצה לשאול את ראש העיר, אפשר? אל תפריעו לי באמצע. רון, אתה דיברת ואמרת, אבל איפה אנחנו עומדים היום?

מר רון נחמן-ראה"ע: זה צריך להיות כל יום הסידור הזה.

מר אלי שבירו: זה תיקון.

מר פבל פולב: תיקון מעקה בלבד?

מר רון נחמן-ראה"ע: לא. אני דרשתי קומפלט את הכול. יש גינון, יש שמה חוץ מהמעקות. צריך לגמור. אי אפשר להשאיר חצי עבודה.

מר פבל פולב : הם בטח לא מתחייבים בכתב אתה אומר, רק בעל פה?

מר רון נחמן-ראה"ע : הם צריכים לעשות, הדרישה שלי מהם זה לגמור קומפלט.

מר פבל פולב : אבל אתה יודע הם גם הבטיחו לך לפני שנים.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר, מה אני אגיד לך? אתה יודע, אני אמנם ראש עיר

דגול מרבבה, אבל אני גם, הידיים שלי הן חסרות אונים, מה אתה רוצה?

מר פבל פולב : אני אסביר לך שני דברים. מעקה בטוח אנחנו כנראה לא

נוכל לבד וזה פרויקט אחר. יש שמה עוד שני דברים – פח הזבל שזה סכנת בריאות לילדים.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה יענו כאן, אני לא יודע.

גב' חנה גולן : אז איפה נשים אותו?

מר פבל פולב : אני ציינתי שיש גם שמה דברים שנשארים כל הזמן וילדים

בדיוק מטפסים עליהם.

מר רון נחמן-ראה"ע : איפה זה? באיזה צד זה?

מר אלי שבירו : בצמוד לגדר של גן ילדים, יש שם קרטוניה גדולה. זה

קרטוניה שכל בעלי העסקים שמסביב שמים שם.

מר פבל פולב : זה חייב לזוז.

מר אלי שבירו: אני אמרתי ואני אומר את זה גם היום, יש בזה גם היבט ביטחוני, לא רק בריאותי.

מר פבל פולב: זה יכול להישרף גם.

מר יוסי חן: אם מישהו יזרוק שם גפרור או סיגריה.

מר אלי שבירו: מישהו יכול לשים שם מטען.

מר פבל פולב: יש פאב על יד, מעשנים שם.

מר אלי שבירו: השומר עושה שם סיבוב, הוא לא יכול לראות מה יש בתוך. אפשר להזיז את זה.

גב' חנה גולן: והקרטוניה פה?

מר אלי שבירו: לא בצמוד לגדר של גן ילדים.

מר פבל פולב: אני רוצה לשמוע תשובה מראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מטפל, לא בזבל ולא באשפתונים. ראש העיר מתעסק בכמה דברים יותר רציניים.

מר פבל פולב: אז תיתן הוראה שיטפלו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא נותן הוראה. יבדקו. באמת, פבל, מליאת מועצת העיר דנה בעניין הזה של הקרטוניה. באמת, אתה יודע מה, שום דבר כבר לא, אין

הקפאה, אין עניינים אחרים,

מר פבל פולב : מה קשור הקפאה עכשיו?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מבין. אני מבין.

מר פבל פולב : רון, בלי להתרגז.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מתרגז, אני שואל איפה הפרופורציות.

מר פבל פולב : ברוח טובה, כמו שדיברת עד עכשיו.

מר רון נחמן-ראה"ע : שמעתי אותך.

מר פבל פולב : למה סתם? אני מרגיז אותך במשהו?

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה יודע מה, תסתכל על מה אנחנו יושבים.

מר פבל פולב : זה דקה, אנחנו פותרים את זה צ'יק-צ'יק, מדברים יותר

מדי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אין בעיה. אז מה הבעיה?

מר פבל פולב : אני שואל שאלה, נדון ונקבל איזו שהיא החלטה אם אפשר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני שמעתי אותך. אני לא יודע להגיד לך, אני לא מתעסק

בזבל.

מר פבל פולב : בסדר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מתעסק בזבל. מה אתה רוצה ממני? יש לי אנשים שעוסקים בזה, יש מנגנון, זה הכול. הם יענו לך תשובה.

מר פבל פולב : או קיי, בסדר, אז תפעיל את המנגנון. אני פונה אליך בטענה?

מר רון נחמן-ראה"ע : הם יענו לך תשובה.

מר פבל פולב : לגבי פיתוח הפארק הקטן.

מר רון נחמן-ראה"ע : איזה?

מר פבל פולב : מה שיש שם את הפיתוח. יש שם מקום שהיה אמור להיות פארק.

מר רון נחמן-ראה"ע : איפה?

מר פבל פולב : התמונות שהבאתי, אין פה? יש שמה, בדיוק על יד הבית, צמוד לבית הגבוה. בין גן הילדים לבית, מול יש שם פארק קטן.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה אותו דבר שייך למה שאמרתי קודם המדרגות. זה כל ה-שצ"פ, זה שטח ציבורי פתוח. זה הכול שייך לאותה קלאסה.

מר פבל פולב : השאלה אם יביאו את זה לאן שהוא, או שככה זה יישאר

עוד 10 שנים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא יודע. אני מסביר לך 10 פעמים. משרד השיכון, משרד השיכון, משרד השיכון, משרד השיכון, זה הכסף שלהם, לא שלנו.

מר פבל פולב : אני מבין. אז זה יהיה עוד 20 שנה משרד השיכון.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא יודע להגיד לך.

מר פבל פולב : אני כן חושב שיש אפשרות לטפל בזה. זה לא השקעה גדולה לעשות.

מר רון נחמן-ראה"ע : אינני מעוניין. אני לא משקיע אגורה אחת, אגורה אני לא משקיע במקום משרד השיכון, הבנת? יש לנו עדיפויות אחרות.

מר פבל פולב : אז שהתושבים ישקיעו?

מר רון נחמן-ראה"ע : לא.

מר פבל פולב : אז תן להם שיטפלו בזה לבד. אם משרד השיכון לא יכול, תן לתושבים.

מר רון נחמן-ראה"ע : טוב, עשה לי טובה, אתה עכשיו מנהל שפ"ע? אתה חבר מועצת עיר. בחיידך, מה אתה רוצה ממני? אני לא מבין מה אתה רוצה, פבל.

מר פבל פולב : חס וחלילה שלא תחנק (היועץ המשפטי).

מר רון נחמן-ראה"ע : איזה יועץ משפטי? מה אתה מבלבל את המוח? באמת, פבל.

מר פבל פולב : לא, הוא כמעט נחנק, מצחיק מה שמדברים פה, על דברים שהתושבים חיים במצב הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : התושבים, כן.

מר פבל פולב : אתה יכול לשמוע דקה? אם משרד השיכון לא יכול, אתה מקשיב לי אבל?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, אני מקשיב לך, בטח.

מר פבל פולב : אתה לא מקשיב. זה צוחק, אתה צוחק. אני דווקא שמח שאתה צוחק.

עו"ד שרון שטיין : אתה רוצה, תעלה את זה, נשב ונדון.

מר פבל פולב : אל תתערב בבקשה, לא ביקשתי את תגובתך עכשיו.

מר פבל פולב : אפשר לטפל בזה בכוחות עצמם? התושבים לא יכולים לעשות,

גב' חנה גולן : יש הרבה מאד מקומות כאלה.

מר פבל פולב : יש הרבה מקומות, יפה. התושבים כן מעוניינים, אי אפשר לתת אפשרות לתושבים לעשות?

גב' חנה גולן :

גם אנחנו מעוניינים.

מר פבל פולב :

אנחנו מעוניינים אבל זה תקוע עם כל מיני גורמים

ממשלתיים. התושבים שמה. התושבים גרים היום ולא מחר ולא מחרתיים שאנחנו 10 שנים נחכה לכסף.

מר רון נחמן-ראה"ע :

כל תושב שרוצה להתנדב ולסייע – מוזמן. כל אחד שרוצה

לשפר את פני העיר – מוזמן. עיריית אריאל לא תשקיע אגורה אחת במקום משרד השיכון, הבנת? כי לעיריית אריאל אין 60 מיליון שקל. אם זה לא ברור לך אני אומר עוד פעם את העניין הזה. אני מסביר לך את זה.

מר פבל פולב :

אז אני ממליץ לעשות ישיבת עבודה, לא למשוך את

ההקלטה, ולבנות איזו שהיא תוכנית שהתושבים גם ישקיעו. והם צריכים להבין שלא רק הכול עושה העירייה, גם התושבים צריכים לעשות משהו. כי במצב שאנחנו נמצאים היום זה לא רק אנחנו, העירייה, גם התושבים באותו מצב. אז מה, לא לעשות?

מר יוסי חן :

פבל, התושבים כבר שילמו פיתוח ושילמו כבר את כל

הכסף. מה שצריך לעשות, לקחת עורך-דין טוב ולתבוע את משרד השיכון, זה הכול. לתבוע את משרד השיכון.

גב' חנה גולן :

לפי מה שהוא כתב באתר שלו, העירייה לא מתפקדת.

מר פבל פולב :

טוב, 'חאלאס', באמת.

מר רון נחמן-ראה"ע :

אבל זה ככה כתוב.

מר פבל פולב : אני לא מדבר על מה שכתוב באתר, אני רוצה לפתור את הבעיה.

מר רון נחמן-ראה"ע : כתוב שהעירייה לא מתפקדת הרי.

גב' חנה גולן : אתה כתבת.

מר פבל פולב : רון, אני רוצה לפתור את הבעיה.

מר רון נחמן-ראה"ע : העירייה לא מתפקדת.

מר פבל פולב : אז אתה רוצה להיכנס לדברים הקטנים או לפתור את הבעיה?

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, אתה עושה מהדברים הקטנים הסתה כנגד העירייה. זה מה שאתה עושה. מרגע שאתה כבר לא ממלא מקום נהיית המומחה לאשפתונים.

מר פבל פולב : תשים את זה בעדיפות רון והכול ייפתר.

מר רון נחמן-ראה"ע : או קיי, שמענו.

מר פבל פולב : זה עניין של עדיפות.

מר רון נחמן-ראה"ע : 100%. לא עדיפות שלי.

מר פבל פולב : של מי?

מר רון נחמן-ראה"ע : העדיפות שלי, של ראש העיר, זה הדברים האמיתיים של עיריית אריאל.

מר פבל פולב : מה זה, לא חיים של אנשים? אנחנו עושים מזה בעיה יותר מדי גדולה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה רוצה להתווכח מעכשיו עד הודעה חדשה?

מר פבל פולב : לא. אני מציע שתיקח את זה ברוח חיובית וכן תמצא פיתרון איך אפשר לעשות את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני גם מציע לך ברוח חיובית שתפסיק לכתוב באתר שלך, יחד עם צ'רנוגלז, את כל דברי ההסתה כנגד עיריית אריאל.

מר מקס צ'רנוגלז : מה כתבתי? אתה יכול לצטט מה אני כתבתי?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן. באתר שלך, לא אתה, שכתוב באתר שלך. אל תהיה לי חכם גדול.

מר פבל פולב : רון, בוא, עזוב, אנחנו נכנסים לדברים לא נכונים.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר גמור. אתם לא מבינים אפילו ב'שטיקים' שלכם מה אתם עושים. לבנות מצב של עיר שנמצאת ב'טופ', אחרי שהיה לנו עם כל הסיפור של האמנים, אתם מוציאים את דיבת הארץ רעה, אתה וצ'רנוגלז, עם הקטע שלכם, עם המועצה הציבורית שלכם, אתם פוגעים בשם של אריאל. אם אתה חושב שאתה תפיק תועלת פוליטית מזה – לא.

מר פבל פולב : מה זה קשור?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך, לא תפיק, לא אתה ולא אמיל ולא אף אחד אחר, לא תשיגו שום תועלת פוליטית. לא תקבלו שום תועלת פוליטית. אל תחשבו שעשו אותי באצבע. מה אתה חושב, אתה חושב שאני אמנם חולה אז הראש שלי לא בסדר?

מר מקס צ'רנוגלז : מתרגמים לך לא נכון בשביל להסית אותך נגד אנשים. זה מה שאני חושב.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני קורא מה כתוב באתר שלך.

מר מקס צ'רנוגלז : מתרגמים לך. אתה קורא ברוסית? לא. אז מתרגמים לך. ואני, לפי מה שאתה אומר, אני כמעט בטוח שמשקרים לך אם ככה.

מר רון נחמן-ראה"ע : 100%.

מר מקס צ'רנוגלז : לא צריך להכניס דברים שלא קיימים, מספיק דברים שכן קיימים.

מר פבל פולב : רון, הבעיה היא קטנה, צריך למצוא את הפיתרון לתשתית ואנחנו יכולים לדבר עם הקרן הקיימת לגבי העצים ולגבי הדברים האחרים.

מר רון נחמן-ראה"ע : או קיי, הבנתי, קרן קיימת יש להם עכשיו 50 מיליון עצים.

מר פבל פולב : אתה רוצה לסייע בזה אבל?

מר רון נחמן-ראה"ע : תגיד לי, איפה אתה חי?

מר פבל פולב : אני הייתי שם.

מר רון נחמן-ראה"ע : 50 מיליון עצים צריכים, אתה מדבר על קרן קיימת? מה אתה חושב,

מר פבל פולב : על כמה מדובר שמה, על 20 עצים? על מה אתה מדבר? מה קשור 5 מיליון? גם ל-5 מיליון תורמים היום הרבה כסף, רון, אתה יודע.

מר רון נחמן-ראה"ע : תלך לקרן קיימת. אין לי כוח בשבילך. בסדר, הבנתי.

מר פבל פולב : מדבר קטן אתה עושה דבר פוליטי.

מר רון נחמן-ראה"ע : כי כשלא מבינים מה מדברים,

מר פבל פולב : אבל לא ניסינו אפילו. מה זה לא מבינים?

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא מבין מה מדברים איתך, או שאתה עושה את עצמך.

גב' חנה גולן : זה כמו עם המופע.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה כמו עם המופע, אותו דבר. אתה לא מבין על מה מדובר.

מר פבל פולב : חנה, תפסיקי, באמת.

מר רון נחמן-ראה"ע : לודה, בבקשה.

גב' לודמילה גוזב : פבל, אתה כתבת באתר הרוסי שאתה לא יודע אם אני מבינה רוסיית או אני יכולה לקרוא רוסיית, אבל אני יכולה לקרוא רוסיית. באמת, ככה כתבת? כתבת. נכון? כי אני סיעת 'לב', בגלל זה אתה לא יודע אם אני יכולה לקרוא רוסיית. אני יכולה לקרוא רוסיית, אבל אני לא יכולה להשתתף בזה לפעמים, כי אני לא רוצה להתחיל, באמת,

מר פבל פולב : איך זה קשור לנושא?

גב' לודמילה גוזב : זה קשור. כותבים הרבה דברים לא יפים, באמת. לגבי המחלה, זה ממש לא יפה מה שכתבתם.

מר פבל פולב : איזה מחלה?

גב' לודמילה גוזב : על המחלה של רון נחמן.

מר פבל פולב : על מה את מדברת? איזה מחלה?

גב' לודמילה גוזב : אני מדברת על מה שאתה,

מר פבל פולב : אני לא מבין אבל.

מר רון נחמן-ראה"ע : אל תפריע לה, תן לה לדבר.

מר פבל פולב : את פונה אלי או שאת פונה לרון?

גב' לודמילה גוזב : לא, לא, אני פונה אליך.

מר פבל פולב : אז אני לא מבין מה את אומרת.

מר רון נחמן-ראה"ע : היא מדברת לפרוטוקול, פבל.

מר פבל פולב : לא, היא פונה אלי היא אמרה עכשיו.

מר רון נחמן-ראה"ע : היא מדברת לפרוטוקול.

גב' לודמילה גוזב : מה שאתה כתבת לגבי המדרגות האלה, מה שעכשיו אנחנו

מדברים על זה. אתה כתבת ושמת שם תמונות. אני רק רוצה לשאול אותך, כשאתה

היית ממלא מקום, לא היתה הבעיה הזאת?

מר פבל פולב : היתה.

גב' לודמילה גוזב : היתה. אתה פתרת את הבעיה?

מר פבל פולב : אז מה, רק את הבעיה הזאת אני יכול לפתור?

גב' לודמילה גוזב : לא. לא.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל, פבל, זה לא דו-שיח, היא מדברת.

מר פבל פולב : היא שואלת ומדברת.

מר רון נחמן-ראה"ע : היא לא שואלת, היא לפרוטוקול מדברת.

מר פבל פולב : אז שתגיד.

מר רון נחמן-ראה"ע : תגיד לי, אתה רוצה להשתלט על הבמה?

מר פבל פולב : לא, אין בעיה, שהיא תגיד שהיא מדברת לפרוטוקול.

מר רון נחמן-ראה"ע : שמענו אותך, לא הפרענו לך, מספיק.

גב' חנה גולן : אם הוא היה כותב בעברית אני הייתי יכולה בשם העירייה

להגיב. אני לא קוראת רוסית.

מר רון נחמן-ראה"ע : לודה, דברי לפרוטוקול, תגידי את הכול. היא תדבר

לפרוטוקול, היא תגיד – חבר המועצה פבל ככה.

גב' חנה גולן : לודה רצתה לכתוב ולא הכניסו את זה.

מר מקס צ'רנוגלז : לא נכון. לא צריך לשקר.

גב' לודמילה גוזב : כן נכון.

מר מקס צ'רנוגלז : לא. זה שקר.

גב' לודמילה גוזב : כן נכון. פעם אחת לא הצלחתי.

מר מקס צ'רנוגלז : זה שקר.

גב' לודמילה גוזב : לא נכון.

מר מקס צ'רנוגלז : בזמן הבחירות כתבו שם דברים על כולם ולא סגרו לאף אחד.

גב' לודמילה גוזב : באמת? בזמן האחרון אני כתבתי ולא הצלחתי.

מר מקס צ'רנוגלז : זה שקר וכזב.

מר פבל פולב : על מה מדברים? על האתר של צ'רנוגלז?

גב' לודמילה גוזב : סליחה, זה לא האתר של צ'רנוגלז, זה אתר רוסי.

גב' חנה גולן : כל הארץ קוראת את זה.

גב' לודמילה גוזב : נכון. וכל הארץ קוראת את זה, קוראים וכותבים. זה לא האתר של צ'רנוגלז.

מר מקס צ'רנוגלז : ולא סגורה הכניסה לאף אחד. לא להמציא דברים.

גב' לודמילה גוזב : לא יודעת. אני לא הצלחתי.

מר מקס צ'רנוגלז : יש עשרות אנשים שלא מצליחים.

מר רון נחמן-ראה"ע : רגע אחד, צ'רנוגלז, אתה רוצה להגיב – אחר כך תגיד, אבל תן לה לגמור לדבר.

מר מקס צ'רנוגלז : לא, אבל אני לא אוהב לשמוע שקרים כאלה. לא צריך

להכניס את השקרים האלה, סליחה.

גב' לודמילה גוזב : אני רציתי להגיד רק דבר אחד.

מר מקס צ'רנוגלז : כל יום פונים עשרות אנשים, יש להם בעיה ופותרים להם תוך שעה.

גב' לודמילה גוזב : באמת?

מר מקס צ'רנוגלז : כן.

מר רון נחמן-ראה"ע : 100%. כמו שאתה מפריע לאנשים, ותיכף אני אגיד לך, צ'רנוגלז, כשאדם יש לו בעיה יש מוקד 106. מוקד 106 עובד,

גב' לודמילה גוזב : נכון, מה שהיה אתמול, נכון.

מר רון נחמן-ראה"ע : מוקד 106 עובד, שהתלונה נכנסת למוקד, היא הולכת למחלקה הנוגעת בדבר, נרשמת, אחרי שנגמר כל הטיפול מצלצלים לאותו אדם אם הטיפול נעשה לשביעות רצונו. באותו רגע שאתה פועל נגד הנוהל הזה ואתה מפנה למחלקה כזאת או אחרת, א' – זה נגד ההנחיות שלי. ב' – יש כלל. אתה שובר את דרך הניהול של העירייה. מכיוון שהכי קל זה לקחת את כל אלה, התושבים פונים אליך, מעניין, לאף אחד מ-11 חברי מועצת העיר אין אתר באינטרנט שהוא פועל כמו שאתה פועל, לאף אחד, אתה היחידי. למה? לא יודע. אבל זה בסדר. אבל אתה חבר מועצת עיר ואתה צריך לפעול בדיוק כמו שחברי מועצת עיר פועלים. ולכן אתה חייב גם למלא את ההנחיות איך העירייה הזאת מתנהלת. ואם לך יש אנשים שהם אומרים – יש לי בעיה כזאת וכזאת, אנא פנו למוקד 106 – יקבלו את כל הכבוד.

מר מקס צ'רנוגלז: אבל הפניות שאני מקבל, אני מקבל אחרי שאנשים לא הצליחו דרך 106.

מר רון נחמן-ראה"ע: 100%. הכול לא בסדר. העירייה לא מתפקדת.

מר מקס צ'רנוגלז: אני לא אמרתי את זה, קודם כל,

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אומר את זה.

מר מקס צ'רנוגלז: לפני 10 דקות אמרת שאתה לא מטפל בזבל, מטפלים האנשים המקצוענים. אז אני פונה למקצוענים.

מר רון נחמן-ראה"ע: נכון, אני רק מעיר לך על הנוהל. על הנוהל אני אומר.

מר מקס צ'רנוגלז: בסדר, אבל זה נוהל של העירייה, אני לא עובד העירייה.

מר רון נחמן-ראה"ע: קודם כל, לודה, את גמרת?

גב' לודמילה גוזב: לא, לא, לא, אני עוד לא גמרתי. אתמול באמת התקשרו אלי זקנים שרואים שם אשפה, בפארק אתגרים, התקשרו אלי, אני התקשרתי 106.

מר מקס צ'רנוגלז: בסדר. כי את לא יכולה ללכת ולחפות על זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה יכול.

מר מקס צ'רנוגלז: גם אני לא יכול. גם במקרה הזה הייתי מתקשר ל-106.

גב' לודמילה גוזב : נכון. אבל אנשים לא יכולים לדבר עם 106, מדברים איתי.

מר מקס צ'רנוגלז : נכון.

גב' לודמילה גוזב : ואותו דבר אתה יכול לעשות. אבל לא צריך,

מר מקס צ'רנוגלז : לא, אבל הם פונים אלי אחרי שפנו ל-106 ולא קורה כלום.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה יודע שאתמול היתה אש מעבר לכביש, אחרי מרדה,

אתה יודע שהיתה שם אש?

מר מקס צ'רנוגלז : כן.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה יודע מה עשינו? אתה לא יודע. בלי 106 ובלעדך, אתה

יודע?

מר מקס צ'רנוגלז : יופי, כל הכבוד.

מר רון נחמן-ראה"ע : ראש העיר הזעיק את המח"ט, כי היה צריך תיאום עם

הרשות הפלשתינית, כי האש לא יודעת אם היא בשטח B או C. אתה יודע את זה?

מר מקס צ'רנוגלז : מישהו אמר נגד משהו?

גב' לודמילה גוזב : מקס, עוד מילה אחת. אני באמת רוצה לבקש שאתם

כותבים משהו, צריך לכתוב נכון.

גב' שירה דקל : מזל שב'אטרקציה' הכול נכון. מזל.

גב' לודמילה גוזב : אנחנו עכשיו לא מדברים על 'אטרקציה'. פבל, אתה כתבת דברים לא נכונים.

גב' שירה דקל : מזל שבאמת יש ערוצי תקשורת בעיר הזאת. אפשר לעבור הלאה?

גב' לודמילה גוזב : אנחנו לא מדברים על 'אטרקציה'.

מר מקס צ'רנוגלז : אז אם ככה, אני גם רוצה להגיד משהו.

מר פבל פולב : קודם כל, אני בעד הסדר ונכון שצריך קודם כל לפנות ל-106, ואתה יודע, רון, אני גם הפניתי את כולם ל-106. אני בשבוע האחרון התקשרתי 7 פעמים לגבי המנורה שיכולה ליפול על מישהו ולהרוג. עד היום לא תיקנו. יש דברים שהם עושים מהר, שזה כיבוי אש והכול, יש דברים שעדיין אפשר להחזיק מעמד, לא עבר. ואני בדקתי, לא עברתי למחלקת שפ"ע. יש דברים שגם לא עוברים, זה גם קורה. לא שצריך לאכוף את החוק מיד וצריך ללכת לאתר, אבל עדיין יש דברים שלא 100%. לא צריך הכול שחור-לבן.

גב' חנה גולן : איפה המנורה?

מר פבל פולב : בפארק הגדול בדרך אפרתה. יש שם מנורה, המכסה השקוף, על בורג אחד. חס וחלילה זה נופל. אז יש דברים שהם, לא הכול שחור לבן, אבל נכון, אסור להפוך את המערכת,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני 30 שנה, עוד לא היתה לי ישיבה כזאת, במה מתעסקת מליאת מועצת עיר.

מר פבל פולב : אבל זה חיים, רון, אם זה נופל על מישהו.

מר מקס צ'רנוגלז : אתם מסיטים את זה לדרכים האלה.

מר רון נחמן-ראה"ע : ככה אתה כותב באתר שלך.

מר מקס צ'רנוגלז : לא, ככה אתם עושים.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא נתקלתי בתופעה כזאת 30 שנה. אריאל, בבקשה. מנו

אחריו.

עו"ד אריאל עזריה : כמה דברים : 1. אני חושב שאנחנו חייבים להיצמד לכללים

של אופן דיווח וטיפול בליקויים שיש בעיר. ויש כנראה גם כמה סיבות לכך וסיבות טובות. ולכן אני חושב, וזו המלצה לי, לכל מי שהולך ומתקשר למנהלי מחלקות על מנת לפתור בעיות. לא הצבעתי עליך, אמרתי לכל מי ש -

מר מקס צ'רנוגלז : טוב, או קיי, תמשיך.

עו"ד אריאל עזריה : הפניה למנהלי מחלקות, יש איתה כמה בעיות. הבעיה

הראשונה, שהבעיה לא תיפתר בצורה באמת יעילה כאשר אנחנו נפנה באופן ישיר למנהלי מחלקות. תארו לכם, מחר אנחנו נתקשר למישהו, שהוא יודע שבמידה מסוימת אנחנו מחר יכולים להחליט כל מיני החלטות שנוגעות אליו באופן אישי ואנחנו נתחיל לפנות ואנשים יתחילו לקבל החלטות לא בצורה שקולה, מתוך חשש שאם הם לא יפעלו אז אנחנו עלולים לפגוע בהם בדרך כזו או אחרת, כי בעצם לנו יש גם את הכוח. ואז הם יכולים לקבל החלטות שגויות. אני חושב שזה לא נכון שנבצע פניה אישית וישירה אל מנהלי מחלקות. אנחנו כן יכולים לבוא ולבקר מנהלי

מחלקות.

מר יוסי חן: תגיד לי, אתה אף פעם לא פנית ישירות למנהלי מחלקות?

עו"ד אריאל עזריה: בחיים לא.

מר יוסי חן: בחיים לא? או לעובדי מחלקות?

עו"ד אריאל עזריה: בחיים לא. תראה לי אחד, אחד.

מר יוסי חן: דינה. מתוך בית של לקוח שלך פנית לדינה, בטלפון, ואמרת

לה – אני לא חבר מועצה, אני עורך דין. עזוב, אריאל.

עו"ד אריאל עזריה: לא פנית אף פעם לדינה בחיים.

מר אלי שבירו: בתור עורך דין, לא בתור חבר מועצה.

עו"ד אריאל עזריה: גם בתור עורך דין לא פנית לדינה. יום אחד התקילו אותי

ושוחחתי עם מישהו ואז התברר לי שאני בכלל ברמקול. זה התקלה. לא ידעתי על זה.

מעבר לזה, בחיים לא פנית לדינה. בחיים. לא לדינה ולא לאף מישהו אחר ממחלקות

העירייה, אף אחד. אני חושב שזה לא נכון לבצע פניות כאלה. אני חושב שהפניות

צריכות להיעשות דרך המוקד, מכמה טעמים: הטעם הראשון והעיקרי הוא שכאשר

נבצע פניות למוקד, נוכל לשפר ולבדוק את עצמנו בטיפול. אם לא נוכל לבדוק את

עצמנו בטיפול בליקויים, אז מה עשינו? כלומר, איך נוכל מחר לבוא ולשפר את עצמנו?

זה אחד. מהטעם השני והנוסף, שהוא מאד חשוב, כשאנחנו באים ואנחנו מציבים

מוקד, המוקד יכול להעמיד אותנו, כחברי מועצה, כאזרחים לכל דבר שיכולים לפנות

אל המוקד. אני לא פעם פנית בעצמי אל המוקד ואמרת – פנה אלי תושב, אמר לי

שיש לו בעיה כזו ואחרת ואני מעביר את הפניה. זה נרשם, יש מעקב אחרי זה, זה מטופל. אני פעם פניתי בעצמי מבלי להזדהות אפילו, קיבלתי תשובות חזרה. שאלו אותי – טופל? לא טופל? זו דעתי, זו עמדת. אני לא חושב שנכון שאנחנו עושים את הדברים האחרים האלה שבאמצעותם אנחנו בעצם יכולים ליצור כאוס מסוים. זו דעתי. אני חושב שככה אנחנו צריכים לפעול.

פבל, יכול מאד להיות שלא התכוונת למה שאמרת. אבל כשאתה באת ואתה אמרת שנחכה שראש העיר יבריא, אולי לא התכוונת לזה, אבל מה שהשתמע מהדברים זה כאילו ראש העיר חולה והוא לא מתפקד. זה מה שהשתמע.

מר פבל פולב : אז זה לא הבנה נכונה. כל אחד מבין לפי מה שהוא מבין.

גב' לודמילה גוזב : כולם הבינו ככה, פבל, כולם הבינו ככה.

עו"ד אריאל עזריה : פבל, בעברית, יכולים לומר לך דוברי עברית, זו המשמעות של מה שאמרת. או קיי? זו המשמעות.

מר פבל פולב : גם תנ"ך,

עו"ד אריאל עזריה : עזוב תנ"ך. יש לך כאן דוברי עברית, שזו שפת האם שהם, והם יכולים לומר לך, בלי קשר בכלל לסיעה כזו או אחרת, המשמעות של מה שאמרת זה – ראש העיר לא מפקד כי הוא חולה. זו המשמעות. אני רק מעביר אליך את המשמעות בעברית של מה שאמרת. אולי לא התכוונת לזה. אני מאמין שלא התכוונת, אבל זו המשמעות.

מר פבל פולב : תודה על ההסבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל, אני אקריא לך מה כתבת במייל. כתבת ככה: בהמשך

לשאלתה שלי שנדונה בישיבת מועצת העיר האחרונה ב-14.11, רצ"ב תמונות שצולמו יום למחרת. אינני מסכים עם הצעה של מנכ"לית העיר, גב' חנה גולן, שהפיתרון לבעיה יידחה עד שראש העיר ייצא לעבודה אחרי המחלה. מה אדם נורמאלי מבין מזה? שהעיר הזאת מושבתת.

מר פבל פולב : אני לא מתכוון לדון בזה עכשיו.

מר אלי שבירו : אנחנו לא קיבלנו כזה דבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מפיץ את הדברים האלה.

מר פבל פולב : אז אני חושב שאני לא רוצה לדון בזה עכשיו. אני רוצה לפתור את הבעיה של הנושא. אם תרצה – לא בהקלטה.

מר רון נחמן-ראה"ע : למה אתה כותב בפומבי?

מר פבל פולב : רון, אני לא רוצה לדון בזה עכשיו.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה לא יפה, פבל. יש דברים שלא עושים אותם.

מר פבל פולב : אם אתה נעלבת ממשוהו, לא התכוונתי, אבל לא צריך עכשיו להעלות את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה הכי קל, קודם אני אתקע אותך ואחר כך אני אגיד – אני מצטער. בסדר, אין בעיה, זה בסדר.

גב' לודמילה גוזב : ככה כתוב באתר.

מר רון נחמן-ראה"ע : בדיוק ככה. ולכן, אני אומר כך, תאר לך שאתה היית במצב שלי, אני הייתי מוציא מייל כזה? בחיים לא. שירה דקל היתה מוציאה מייל כזה? בחיים לא היתה מוציאה. אלי שבירו היה מוציא מייל כזה? בחיים לא.

מר פבל פולב : אני לא יודע איך זה קשור לנושא, רון.

מר רון נחמן-ראה"ע : אף אחד מהאנשים לא היה מוציא. אבל תחשוב טוב, פזיזות ואי הבנת הנקרא לפעמים יכולים לגרום אי נעימויות. אז תחשוב על זה טוב.

מר פבל פולב : תודה.

מר רון נחמן-ראה"ע : סיימנו?

גב' חנה גולן : מנו רצה לדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, מנו, בבקשה.

מר יעקב עמנואל : שתיים-שלוש מילים. אני רוצה באמת להתייחס לאתר. אני לא דובר רוסית, אני לא מבין רוסית, ני גם לא נכנס לאתר הזה. אבל לפחות שני רוסים הגיעו אלי, שיש להם ידע גם בתקשורת,

מר פבל פולב : דוברי רוסית.

מר יעקב עמנואל : דוברי רוסית, גרים באריאל, והם אומרים לי – תשמע, הטון עושה את המוסיקה. וטון הדברים, הצליל שנשמע מהם הוא ממש לא טוב. כי תפוצת האתר הזה היא גם בכל הארץ, ויוצא מצב שבו כאילו שיש כאן איזה שהוא כאוס או

בלגאן ושחיתות. זה מה שמשמע.

גב' חנה גולן : לא כאילו, כתוב – העירייה לא מתפקדת בשום תחום.

מר פבל פולב : אני לא מבין מה הנושא של הדיון של היום,

גב' חנה גולן : אני אגיד לך.

מר פבל פולב : אני לא רוצה לשמוע.

גב' חנה גולן : אתה לא רוצה לשמוע?

מר פבל פולב : לא, אני לא רוצה לשמוע.

גב' חנה גולן : נכון, בגלל זה אתה כותב באתר, כי אנחנו הישראלים

שכותבים בעברית לא יכולים לענות. אני לא יודעת לקרוא רוסית.

מר פבל פולב : חנה, אני לא רוצה את התגובה שלך. אני בישיבת מועצה?

עו"ד שרון שטיין : אז מקודם למה פתחת את כל הדיון הזה?

מר פבל פולב : על הנושא הספציפי, לא על האתר, אני מצטער, לא על

האתר.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה זורק את כל הבוץ, יחד עם החבר שלך צ'רנוגלז.

מר מקס צ'רנוגלז: רון, זה שקר.

גב' לודמילה גוזב: מה שקר?

מר מקס צ'רנוגלז: אני כתבתי פה?

גב' לודמילה גוזב: לא אתה כתבת. הוא אמר – באתר של צ'רנוגלז. לא אתה כתבת.

מר פבל פולב: זה לא על סדר היום. למה אתם מעלים? אני לא מביין. מה קשור?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אגיד לך מה היה צריך להיות. אתה, כמי שהיה ממלא מקום קרוב לשנתיים, ואדון צ'רנוגלז שמפעיל את האתר, היה צריך לעשות את כל ה'פרופוגנדה' הכי גדולה כדי לשכנע את התושבים באריאל ומחוץ לאריאל,

מר פבל פולב: לא מעניין אותי, לא האתר ולא ה'פרופוגנדה'. אל תכניס אותי לזה, רון, מה קשור?

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה צריך גם שתהיה לך סבלנות. אתה צריך להיות גם 'לוקאל פטריוט'. אתה חבר מועצת עיר, היית ממלא מקום ראש העיר, הוא חבר מועצת עיר, האחריות שלנו כחברי דירקטוריון זה לעיר הזאת. אבל באותו רגע שמשמיצים ומטילים דופי, בדרך שזה נעשה, וברוסית, שרוב החברים לא מבינים את זה, זה לא יפה. אני לא רוצה לענות לך.

מר פבל פולב: אז למה אתה מדבר איתי? אתה תפתח את כל החומר,

שיתרגמו לך את הכול כמה פעמים. עניתי רק לשאלות של תחבורה, על מה אתה מדבר?
עזוב, אל תיכנס לזה כי אתה לא קראת שם שום דבר.

מר רון נחמן-ראה"ע: 100%. יש לי תרגום מילולי של כל דבר.

מר מקס צ'רנוגלז: אז אל תאמין לזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: או קיי.

5. מינוי סגן ראש העיר מר יחיאל טוהמי למ"מ ראש העיר והאצלת סמכויות.

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, אני ביקשתי להעלות לסדר, אתם יודעים שעד תוך
חודשיים מיום שהפסיק את עבודתו ממלא מקום מסיבה זו או אחרת, צריכים לבחור
את ממלא המקום של ראש העיר. בהתאם לסעיף 5, מינוי סגן העיר יחיאל טוהמי,
שגם היום נתנו לו סמכויות כמו זכות חתימה וכדומה, אני ביקשתי להביא בפני
מליאת המועצה את המינוי שלו לממלא מקום ראש העיר, ועל הדבר הזה אני מבקש
להצביע. מי בעד? יריס יד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, לודה, אריאל, מנו. מי נגד?
הצביעו נגד: יוסי, שבירו, צ'רנוגלז, אבי, שירה ופבל. המינוי שלו לממלא מקום ראש
העיר לא עבר, בהתאם לרוב, ולכן אני מוריד את סעיף 6 מסדר היום. הישיבה סגורה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, עו"ד אריאל
עזריה, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל טוהמי. 6 נגד: מר אלי שבירו, מר מקס
צ'רנוגלז, מר יוסי חן, מר אבי סמו, גב' שירה דקל, מר פבל פולב) שלא לאשר את
מינוי סגן ראש העיר מר יחיאל טוהמי למ"מ ראש העיר.

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. אישור צו המיסים לשנת 2011 – מצ"ב צו המיסים לשנת 2011, התעריפים בצו המיסים עודכנו בכפוף להנחיית משרד הפנים ומרכז השלטון המקומי, בשעור של 1.4%, העלאה אוטומטית. מעבר לאמור, לא נערך כל שינוי בצו.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (1 נמנע: מר יוסי חן) לאשר את צו המיסים לשנת 2011 כפי שהוגש על ידי הגזבר בתוספת 1.4% תוספת אוטומטית שנקבעה על ידי משרד הפנים, כאשר במקביל תעשה פניה של הגזבר למשרד הפנים בניסיון לפטור את אריאל מההעלאה בשיעור של 1.4%.

3. אישור קבלת אשראי (חידוש) – אבקש בזאת לאשר חידוש מסגרת האשראי של העירייה בבנק אוצר החייל (חשבון 5050), ע"ס 2,500,000 ₪.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר חידוש מסגרת האשראי של העירייה בבנק אוצר החייל בחשבון 5050 ע"ס 2,500,000 ₪.

5. מינוי סגן ראש העיר מר יחיאל טוהמי למ"מ ראש העיר והאצלת סמכויות.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, עו"ד אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל טוהמי. 6 נגד: מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלז, מר יוסי חן, מר אבי סמו, גב' שירה דקל, מר פבל פולב) שלא לאשר את מינוי סגן ראש העיר מר יחיאל טוהמי למ"מ ראש העיר.